

सहिद

SAHID WEEKLY साप्ताहिक

देशमा शान्ति, सु-व्यवस्था र विकास सबै नेपालीको चाहना हो। यसप्रति प्रतिबद्ध हुनु नेपालीहरूको कर्तव्य हो।

नेपाल सरकार
सूचना तथा सञ्चार मन्त्रालय
सूचना विभाग

वर्ष १३, अंक ५०, पृष्ठ-६, नै.सं. ११३७ विल्ला गा. एकादशी, वि. सं. २०७३ चैत्र ११ गते शुक्रबार MAR. 2017 मूल्य रु. ५।-

नेमकिपालगायत बहुमत दलहरूद्वारा श्रेयसहोल्डसहितको विधेयकको विरोध

काठमाडौँ । बुधबार बसेको व्यवस्थापिका-संसदको बैठकमा नेमकिपालगायत १९ दलहरूको चर्को विरोध हुँदाहुँदै बहुमतले राजनीतिक दलसम्बन्धी अप्रजातान्त्रिक विधेयक पारित गरेको छ।

समानुपातिकतर्फको निर्वाचनमा ३ प्रतिशत मत ल्याउने पर्ने र प्रत्यक्षतर्फ एक जना सांसद जित्नेपर्ने श्रेयसहोल्डको बन्दोबस्त रहेको सो विधेयकको विरोधमा नेमकिपा, राजमो र मालेलगायत दलका सांसदहरूले गरेको नाराबाजीबीच बहुमतले पारित गरेको हो।

संविधान र प्रजातन्त्रविपरीत ल्याइएको सो देशघाती विधेयकमा नेका, एमाले, माओवादी केन्द्र र राप्रपाले पक्षमा मतदान गरेका थिए। नेमकिपा, राजमो, नेकपा माले, राष्ट्रिय जनमुक्ति पार्टी (लोकतान्त्रिक),

नेपाल परिवार दल, दलित जनजाति पार्टीलगायतले विधेयकको विरोध गरेका थिए। बुधबार ३ बजेलाई बोलाइएको बैठक ५ बजेमात्र सुरु भएको थियो। बैठकको कार्यसूचीमा श्रेयसहोल्डसहितको विधेयक समावेश भएपछि अधिकांश दलहरूले कार्यसूचीबाट विधेयक हटाउन माग गरेका थिए। कार्यसूचीबाट नहटाएपछि नाराबाजी गर्दै उनीहरू संसद

भवनबाट बाहिरिएका थिए।

बैठकमा नेमकिपाका सांसद प्रेम सुवालले प्रजातन्त्रको इतिहास लामो नभएको नेपालमा विदेशीको नक्कल गरेर श्रेयसहोल्डको बन्दोबस्त गर्न नहुनेमा जोड दिनुभयो।

सांसद सुवालले मतको आधारमा राजनीतिक दललाई मान्यता नदिने प्रावधान निरंकुशउन्मुख भएको चर्चा गर्दै निर्वाचनको घोषणापत्रको आधारमा

काम नगर्ने दललाई अर्को चुनावमा उम्मेदवारी दिन नपाउने बन्दोबस्त गर्नुपर्ने उल्लेख गर्नुभयो।

कुनै दललाई निषेध गर्ने प्रावधान हटाउनुपर्छ, उहाँले भन्नुभयो।

समाजवादउन्मुख अर्थतन्त्रबारे प्रशिक्षण र अन्तरक्रिया गरेर जनतालाई सुसूचित पार्नुपर्नेमा उहाँले जोड दिनुभयो।

यसअघि निर्वाचनमा समानुपातिक प्रतिनिधित्वका लागि राज्य व्यवस्था समितिअन्तर्गतको उपसमितिले तीन प्रतिशत 'श्रेयसहोल्ड' राख्न सिफारिस गरेको छ। बुधबार सिंहदरबारमा बसेको बैठकले समानुपातिकमा प्रतिनिधित्व गर्न कूल खसेको मतको तीन प्रतिशत ल्याउनुपर्ने र एकजना प्रत्यक्ष निर्वाचित हुनुपर्ने

क्रमशः पृष्ठ ६ मा

सहिद स्मृति व्यवस्थापनमा नयाँ नेतृत्व

कीर्तिपुर । ऐतिहासिक जन आन्दोलन २०४६ मा कीर्तिपुरबाट सहादत चार जना सहिदहरूको नाममा स्थापित सहिद स्मृति व्यवस्थापन समितिमा सिद्धिकुमार मानन्धरको अध्यक्षतामा नयाँ नेतृत्व सर्वसम्मतिबाट चयन गरेको छ।

चैत्र ७ गते अध्यक्ष नारायण महर्जनको अध्यक्षतामा बसेको बैठकले सो निर्णय गरेको हो।

बैठकले यही चैत्र २० गते सहिद दिवस भव्य रुपमा मनाउन संघसंस्था र अतिथिहरूलाई पत्राचार गर्ने र पाँगा सलिकमा राष्ट्रिय सहिदहरू गंगालाल श्रेष्ठ, धर्मभक्त माथेमा, शुक्रराज शास्त्री र दशरथ चन्द ठकुरीको प्रतिमा

स्थापना गर्न सक्रिय भूमिका निर्वाह गरेको संस्था सहिदपथ उपभोक्ता समितिबाट २ जना प्रतिनिधि सहिद दिवस मुल समितिमा प्रतिनिधित्व गराउने निर्णय गरेको छ।

कीर्तिपुरमा सहिद सप्ताह अन्तर्गत रक्तदान (नासः पुचः), सांस्कृतिक कार्यक्रम (इसास), ब्याडमिन्टन प्रतियोगिता (युवा खेलकुद समूह) र प्रभातफेरी कार्यक्रम तय गरेको छ।

चैत्र २० गते विहान ६:३० बजे सहिद प्रतिमा स्थल खासीबजारमा सहिदका परिवार अतिथि गण आयोजक समिति र विभिन्न संघसंस्थाबाट श्रद्धाञ्जली व्यक्त गर्दै नगर परिक्रमा गर्ने कार्यक्रम रहेको छ।

भुईँस्याउको 'याकोन सिरप' सार्वजनिक

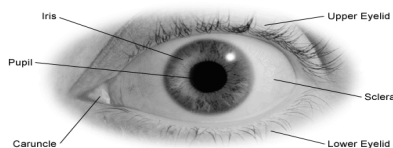

कीर्तिपुर । सुगर रोगी र अन्य औषधीको रुपमा प्रयोग हुने भुईँस्याउ फलबाट बनेको 'याकोन सिरप' एक कार्यक्रमबीच कीर्तिपुरमा सार्वजनिक गरियो।

नेपाले उद्योगको उत्पादित 'याकोन सिरप' कीर्तिपुर बहुउद्देश्यीय सहकारी संस्थाको प्राङ्गणमा संस्थाका अध्यक्ष

क्रमशः पृष्ठ ६ मा

वर्षेनी ८ हजार नानीको माग

काठमाडौँ । केन्द्रीय आँखा बैकको तथ्याङ्कका अनुसार देशमा ८ हजार आँखाको नानी माग रहेको छ। तर आपूर्ति कति छ भन्ने यकिन तथ्याङ्क नभएपनि पशुपति क्षेत्रमा संचालित शवदाह गृहबाट मात्र वार्षिक १६१ वटा नानी संकलन भैसकेको बैकले जनाएको छ।

बैकको स्रोत अनुसार शवदाह गृहबाट मासिक २५ वटा संकलन भएको छ।

यसरी संकलित आँखाको नानी मानिसको मृत्यु भएको आठ देखि बाह्र घण्टाभित्र विशेष प्रविधिबाट निकालिने र १४ दिनभित्र प्रत्यारोपण गर्नुपर्ने छ। नत्र उपयोगहीन हुनेछ।

घाइते निश्चलः क्षतिपूर्तिको खोजीमा

कीर्तिपुर । कीर्तिपुर नगरपालिका तत्कालिन वडा नं. ४ निवासी १९ वर्षका निश्चल महर्जनको उपचार खर्चमा आलटाल गरेको विरोधमा आज दिउँसो १ बजे रिपोटर्स क्लब भूकूटीमण्डपमा पत्रकार सम्मेलन हुँदैछ।

गत मंसिर १५ गते त्रिवि्वि सेवा आयोगनिर कीर्तिपुर यातायात सेवा कम्पनी लि.को बा. २ ख १३१५ को सार्वजनिक बसले ठक्कर दिई गम्भीर घाइते भई ग्राण्डी अस्पतालमा उपचार भैरहेको थियो।

घाइतेको उपचारको

लागि गाडि धनी ललितपुर थेंचो निवासी मनोज महर्जनसँग महानगरीय प्रहरी वृत कीर्तिपुरमा घाइतेको उपचार गर्ने सहमति भएकोमा हाल सम्बन्धित गाडि धनी सम्पर्कमा नआई बेवास्ता गर्दै आएकोले घाइतेको उपचार खर्च तिर्न नसकेर अस्पतालमै अलपत्र परेकोले सो क्षतिपूर्ति दिलाउन दवाव स्वरुप घाइते निश्चल महर्जन उपचार सहयोग समितिले आज पत्रकार सम्मेलन गर्न लागेको हो।

घाइते निश्चल महर्जनको अहिले अस्पतालबाट डिस्चार्ज गर्ने समय भएको छ।

ADMISSION OPEN !!!

ADMISSION OPEN !!!

Creative academy proudly announces the
New Admission for the Academic Session 2074 B.S.

From Play Group to Class Six for the limited Seats.

Forms are being distributed from School Office
(10AM- 3:00PM)

Entrance Date:
2073 Chaitra 19 & 26
Time: 10:30 AM

" International School Award Winner"
2015-2018

CREATIVE ACADEMY
NayaBazar, Kirtipur
Phone: 4334123, 4336107

ऐतिहासिक जनअन्दोलन २०८६ चैत्र २० गते शहादत अमर सहिद

लन्बहादुर महर्जन
वि.सं. २००६ माघहिराकाजी महर्जन
वि.सं. २०१७ माघराजमान माली
वि.सं. २०२५ मंसिरराजेन्द्र महर्जन
वि.सं. २०३० चैत्र

सहिद साप्ताहिक

वर्ष १३, अंक ५०, २०७३ चैत्र ११ गते शुक्रबार

शंखापुर प्रकाशन समूहको लागि

सम्पादक/प्रकाशक: नारायण महर्जन

कम्प्यूटर टाइप/सेटिङ्ग: सहिद डेक्सटप

सम्पर्क कार्यालय: जहुँ हिटी युवा क्लब - ११

पाँगा, कीर्तिपुर, फोन नं. ४३३०५८३, ९८४१४३६०२२

E-mail:- kipushahid@hotmail.com

kipushahid@gmail.com

www.kipushahid.blogspot.com

मुद्रण : शर्मिला प्रिन्टर्स, डल्लु, काठमाडौं

सम्पादकीय...

थ्रेस होल्डः आत्मघाती हुनेछ ।

बुधबार बसेको व्यवस्थापिका संसदको बैठकको बहुमत संख्याको आधारमा ३ प्रतिशतको थ्रेसहोल्ड समानुपातिकमा मत र प्रत्यक्षमा १ जना अनिवार्य निर्वाचित हुनुपर्ने कानून पारित गरेको छ । थ्रेसहोल्ड निश्चित मत र विजय हुन नसकेमा राजनैतिक दललाई दिइने राष्ट्रिय मान्यताबाट बञ्चित गर्ने कानून हो । अब व्यवस्थापिका संसदमा १ जना पनि निर्वाचित नभएमा राष्ट्रिय मान्यताबाट गुम्नेछ भने समानुपातिकमा ३ प्रतिशत मत प्राप्त नगरेमा पनि राष्ट्रिय मान्यताबाट गुम्ने भएको छ ।

३ प्रतिशत थ्रेसहोल्ड हिजो २०४७ सालको संविधानमा पनि राखेको थियो । ४८ सालको व्यवस्थापिका संसदमा २ सिट जितेर रिक्त भएको काठमाडौंको ७ नं. क्षेत्रमा भएको २०५२ को पुनःनिर्वाचनमा नेमकिपाका उम्मेदवार प्रशान्त महर्जनलाई पार्टीको चिन्ह मादल नदिई स्वतन्त्र चिन्ह दिने प्रजातन्त्र विरोधीको विरोधमा सर्वोच्चमा रित हालेर थ्रेसहोल्ड मत प्राप्त नभएमा पनि पार्टीको चिन्ह प्रयोग गर्न पाइने सर्वोच्चले निर्णय गरेको थियो ।

यही निर्णयको नजरमा सबै राजनैतिक दलले आफ्नो पार्टीको चुनाव चिन्ह लिएर चुनावमा लड्न पाएको थियो ।

अब गणतन्त्रमा प्रजातान्त्रिक अधिकार सुनिश्चित हुनुपर्ने समयमा भन पंचायती शैलीमा दललाई प्रतिबन्ध लगाउने चाल चाल्नु प्रजातन्त्रवादी पार्टीहरूको लागि कुनै हालतमा सुहाउँदैन तर पूँजीवादी पार्टीले यस्तो क्रियाकलाप थ्रेसहोल्ड 'पक्ष' गर्नु कुनै नौलो कुरा होइन ।

जनचेतनासँगै पूँजीवादी चिन्तन अन्त्य हुँदै जानेछ । थ्रेसहोल्ड अहिले पारित गराउनेहरूको लागि भोलि आत्मघाती हुनेछ । आफ्नो खुट्टामा बञ्चरो सावित हुनेछ ।

पूर्वपदाधिकारीहरूको सुविधासम्बन्धी विधेयक राजश्व लुट्ने चाल ?

- विवेक

व्यवस्थापिका-संसदमा पूर्वपदाधिकारीको सुविधासम्बन्धी विधेयक पेश भई विचाराधीन छ । संसदले सम्बन्धित समितिमा छलफलको लागि पठाएको छ । समितिमा सांसदहरूले आ-आफ्नो विचार प्रस्तुत गर्ने छन् र परिमार्जनसहित संसदले पारित गरेपछि विधेयकले ऐनको रूप लिनेछ । यसअघि पनि उक्त विधेयक पटक-पटक पेश भए पनि व्यापक विरोधको कारण पारित हुन सकेको थिएन । सर्वोच्च अदालतले 'कानून बनाएर पूर्वपदाधिकारीहरूलाई सुविधा दिनु' भनी आदेश गरेपछि अहिले पूर्वपदाधिकारीहरूलाई सुविधा प्रदान गर्नेसम्बन्धी विधेयक संसदमा आएको हो ।

विधेयकमा पूर्वपदाधिकारी भन्नाले राष्ट्रपति, उपराष्ट्रपति, प्रधानमन्त्री/मन्त्रिपरिषद्का अध्यक्ष, प्रधानन्यायाधीश, प्रतिनिधिसभा र व्यवस्थापिका-संसदका सभामुख, राष्ट्रिय सभाका अध्यक्ष भई सेवा निवृत्त व्यक्ति भनी परिभाषा गरिएको छ ।

नेपालको राजनीति अस्थिर छ । छिटछिटो सरकार परिवर्तन हुने गरेको छ र यो क्रमले अझै निरन्तरता पाउने देखिन्छ । संविधान घोषणा भएको डेढ वर्षमा सुशील कोइराला, केपी ओली र प्रचण्ड नेतृत्वको गरी तीनवटा सरकारहरू गठन भइसकेका छन् । करिब नौ-नौ महिनामा सरकारको परिवर्तन भइरहेको छ । संसदले पनि पूर्ण अवधि काम गर्न नपाई मध्यावधि निर्वाचन भएको ताजा उदाहरण पनि नेपालीहरूसँग छ । नयाँ संसदको गठनसँगै सभामुख र उपसभामुखको पनि निर्वाचन हुनेछ । करिब ६ महिना ९ महिना वा एक वर्षमा प्रधानन्यायाधीशहरूको परिवर्तन भइरहेका छन् । छोटो समयमै पूर्वपदाधिकारीहरूको संख्या धेरै बढेको छ र अझै बढ्नेछ ।

२०७२ सालमा गएको भूकम्पले घर भत्केकाहरू करिब दुई वर्षदेखि टहरामा बस्दैछन् । सरकारले दिने अनुदानबाट घर बनाउने आशामा बस्दै आएका कैयौं भूकम्प पीडितहरूले टहरामै ज्यान गुमाइसकेका छन् भने कैयौंले अझै कहालीलाग्दो जीवन व्यतीत गरिरहेका छन् । सरकारले लाखौं भूकम्प पीडितहरूबारे अहिले चासोसमेत राख्न छाडेको छ । मजदुर र किसानहरूले कठिन जीवन बिताइरहेका छन् । राज्यले बहुसंख्यक गरिबहरूको लागि विशेष व्यवस्था गर्न सकेन । आफ्नो सुविधा बढाउनेतिर मात्र ध्यान दिँदा शासक दलहरू अहिले आलोचनाका पात्र बनेका छन् । विधेयकको दफा ३, ४, ५ र ६ मा पूर्वपदाधिकारीहरूको सुविधा

तोकिएको छ । पूर्वाष्ट्रपतिलाई मासिक पचास हजार र पूर्वउपराष्ट्रपतिलाई चालीस हजार रुपैयाँ मासिक वृत्ति उपलब्ध गराउने, घर नहुने पूर्वाष्ट्रपतिलाई मासिक दुई लाख घर भाडा, अन्यलाई मासिक पचहत्तर हजार घर भाडा बापत र घर हुने पूर्वपदाधिकारीलाई उल्लेखित रकमको आधा रकम उपलब्ध गराउने व्यवस्था गरिएको छ । त्यसैगरी पूर्वपदाधिकारीलाई एउटा गाडी, आफ्नो गाडी प्रयोग गर्ने पूर्वपदाधिकारीलाई मासिक पच्चीस हजार इन्धन खर्च दिने, राष्ट्रपतिलाई मन्त्रीसरह र अन्य पूर्वपदाधिकारीलाई राज्यमन्त्रीसरह इन्धन सुविधा र पूर्वाष्ट्रपतिलाई उपसचिव स्तरको एक, चालक एक र अन्यलाई शाखा अधिकृत स्तरको एक र चालक एकको सुविधा दिने पनि व्यवस्था गरिएको छ । सुरक्षाकर्मीहरूसमेतको हिसाब गर्ने हो भने पूर्वाष्ट्रपतिको लागि मासिक २२ लाख ५० हजार र अन्यलाई मासिक अढाइ लाख रुपैयाँसम्म खर्च हुने अनुमान गरिएको छ । निरन्तर बढ्दै जाने पूर्वपदाधिकारीहरूलाई दिइने सुविधा नेपालको अर्थतन्त्रले थेग्नै नसक्ने गरी बढ्दै जाने प्रायः निश्चित छ ।

राज्यले आवश्यकताको आधारमा सुविधा दिनुपर्छ । प्रस्तावित विधेयकको व्यवस्थाले वर्षको बीसौं करोड रुपैयाँ पूर्वपदाधिकारीहरूको सुविधाको निमित्त खर्च हुने देखिन्छ । प्रत्येक वर्ष बजेटको भार निरन्तर बढ्दै जाने र अन्ततः बजेटले धान्नै नसक्ने स्थितिमा पुग्ने देखिन्छ । अहिलेको चालू बजेटलाई हेर्ने हो भने नेपालको राजश्व संकलन प्रशासनिक खर्च गर्नसमेत पुग्दैन । करिब ५२ अर्ब ऋण लिएर प्रशासनिक खर्च चलाउनुपर्ने अवस्था छ । विकास बजेट पुरै विदेशीको अनुदान र ऋण सहयोगमा भर परेको छ । संसारकै गरिब देशले पूर्वपदाधिकारीहरूको लागि यत्रो सुविधा दिन सम्भव देखिदैन ।

नेपालमा गणतन्त्र स्थापना भयो तर जनताले गणतन्त्रको आभास गर्न पाएका छैनन् । विगतमा राजा-महाराजाहरूले भै निर्वाचित 'नयाँ राजाहरू'ले सुविधा खोजिरहेका छन् । नेपाली जनताले राजतन्त्र र गणतन्त्रमा फरक पाउन सकेनन् । गणतन्त्रको अर्थ राज्यको ढुकुटीमाथि ब्रम्हलुट होइन । अहिले नेका र एमालेमात्रै होइन माओवादीसमेत मिलेर भागबण्डा गर्दै राजश्वको ब्रम्हलुट गर्न खोजिदै छ । राजा-महाराजाहरू र 'निर्वाचित राजाहरू'बीच रूप फरक भए पनि सार एउटै देखिएका छन् । एक पटक उच्च

ओहदामा पुगेपछि आजीवन राज्यले विशिष्ट सुविधा दिएर पाल्नुपर्ने यो कस्तो गणतन्त्र हो ? २०७२ सालमा गएको भूकम्पले घर भत्केकाहरू करिब दुई वर्षदेखि टहरामा बस्दैछन् । सरकारले दिने अनुदानबाट घर बनाउने आशामा बस्दै आएका कैयौं भूकम्प पीडितहरूले टहरामै ज्यान गुमाइसकेका छन् भने कैयौंले अझै कहालीलाग्दो जीवन व्यतीत गरिरहेका छन् । सरकारले लाखौं भूकम्प पीडितहरूबारे अहिले चासोसमेत राख्न छाडेको छ । मजदुर र किसानहरूले कठिन जीवन बिताइरहेका छन् । राज्यले बहुसंख्यक गरिबहरूको लागि विशेष व्यवस्था गर्न सकेन । आफ्नो सुविधा बढाउनेतिर मात्र ध्यान दिँदा शासक दलहरू अहिले आलोचनाका पात्र बनेका छन् ।

नेपालमा गणतन्त्र स्थापना भयो तर जनताले गणतन्त्रको आभास गर्न पाएका छैनन् । विगतमा राजा-महाराजाहरूले भै निर्वाचित 'नयाँ राजाहरू'ले सुविधा खोजिरहेका छन् । नेपाली जनताले राजतन्त्र र गणतन्त्रमा फरक पाउन सकेनन् । गणतन्त्रको अर्थ राज्यको ढुकुटीमाथि ब्रम्हलुट होइन । अहिले नेका र एमालेमात्रै होइन माओवादीसमेत मिलेर भागबण्डा गर्दै राजश्वको ब्रम्हलुट गर्न खोजिदै छ । राजा-महाराजाहरू र 'निर्वाचित राजाहरू'बीच रूप फरक भए पनि सार एउटै देखिएका छन् । एक पटक उच्च ओहदामा पुगेपछि आजीवन राज्यले विशिष्ट सुविधा दिएर पाल्नुपर्ने यो कस्तो गणतन्त्र हो ? गरिब जनताको सेवा गर्ने वाचा गर्दै सत्तामा पुगेकाहरू गरिबको होइन आफ्नै जीवन सुरक्षातिर ध्यान केन्द्रित गरिरहेका छन् । पूर्वपदाधिकारीहरूलाई सुविधा दिने विधेयक करोडौं जनताले तिरेको करमाथि ब्रम्हलुट हो । पूर्वपदाधिकारीको नाउँमा पूर्वमहापञ्चहरूसमेत जनताले पाल्नुपर्ने अवस्था आएको छ । लोकेन्द्रबहादुर चन्द, सूर्यबहादुर थापाजस्ता महापञ्चहरू पनि २०४६ पछि प्रधानमन्त्री भइसकेका छन् । पञ्चायती व्यवस्थाविरुद्ध नेपाली जनताले ३० वर्षसम्म गरेको संघर्ष, भोगेको जेलनेल र प्रवास जीवन बिताएको सार के यही हो ?

२०४६ पछि राष्ट्रपति एक, उपराष्ट्रपति एक, पूर्वप्रधानमन्त्री नौ जना, पूर्वप्रधानन्यायाधीश एघार जना सभामुख तथा अध्यक्ष चार जना गरी पूर्वविशिष्टहरूको संख्या २६ जना पुगेको छ र तिनीहरूको सुविधाको लागि मात्रै गाडी सुविधाबाहेक राज्यले वर्षको बीसौं करोड रुपैयाँ खर्च गर्नुपर्नेछ । यो

संख्या बढ्दै जानेछ । यो स्थितिले नेपालको अर्थतन्त्र ध्वस्त हुनेछ । के शासक दलहरूले यही चाहेका हुन् ?

कानून निर्माताहरूले आजको होइन भोलिको सोचेर कानून निर्माण गर्नुपर्छ । संविधानअनुसार देश सात प्रदेशमा विभाजित भएको छ । यो एक वर्षभित्र सातवटै प्रदेशमा मुख्यमन्त्री निर्वाचित गर्नुपर्नेछ । प्रादेशिक संसदले सभामुख-उपसभामुख निर्वाचित गर्नेछ । सबै प्रदेशहरूमा उच्च अदालतका मुख्य न्यायाधीशहरू रहनेछन् । अबका केही वर्षमा ती पदाधिकारीहरूको पदावधि समाप्त हुनेछन् वा अवकाश प्राप्त गर्नेछन् । त्यतिबेला ती पदाधिकारीहरूले पनि पूर्वपदाधिकारीहरूकै सुविधा खोज्नेछन् । केन्द्रको भन्दा बढी व्यय भार प्रदेशले व्यहोर्नुपर्ने अवस्था आउन सक्छ । त्यतिबेला नेपालको स्थिति के होला ?

२०४६ पछि संसदले पूर्वसांसदहरूको सुविधासम्बन्धी विधेयक पारित गर्‍यो । नेपाल मजदुर किसान पार्टीले त्यस विधेयकको विरोध गर्दै सुविधा नलिने घोषणा गर्‍यो । विधेयकमा एक पटक सांसद भएकालाई ५० प्रतिशत, दुई पटक भएकालाई ७५ प्रतिशत र तीन वा सोभन्दा बढी पटक निर्वाचित भएकोलाई आजीवन शतप्रतिशत पेन्सनको व्यवस्था गरिएको थियो । पछि सर्वोच्च अदालतले उक्त ऐन खारेज गरेको कारण त्यो सुविधा सांसदहरूले उपभोग गर्न पाएनन् । त्यो ऐन कायमै रहेको भए दुईपटक ६०१ जना निर्वाचित सांसदहरू र अब संविधानबमोजिम निर्वाचित हुने सांसदहरूलाई पेन्सन दिन के राज्य सक्षम होला ?

अमेरिकाका पूर्वाष्ट्रपति बाराक ओवामाले काम सुरु गरिसकेको कुरा सञ्चारमाध्यममा आएको छ । पूँजीवादी पार्टीका नेताहरूले किन त्यसबाट पाठ सिक्न सक्दैनन् ? प्रधानमन्त्री र राष्ट्रपति भइसकेका धेरैले विभिन्न विश्वविद्यालयमा अध्यापन गरेको हामी पाउँछौं । देशको निमित्त त्यो राम्रो काम हो । नेपाली नेताहरूले त्यसबाट पाठ सिक्नुपर्छ ।

पूर्वराष्ट्रपति र प्रधानमन्त्रीहरूलाई आफ्नो मर्यादा कायम राख्न आवश्यकताको आधारमा राज्यले केही सुविधा दिनु छुट्टै विषय हुनसक्छ । प्रस्तावित विधेयक जस्ताको तस्तै पारित भएको अवस्थामा पूर्वपदाधिकारीहरू नेपालको लागि 'सेतो हात्ती' सावित हुनेछन् । सांसदहरूले विचार पुर्‍याएरमात्रै 'पूर्वपदाधिकारीहरूको सुविधासम्बन्धी विधेयक'लाई अगाडि बढाउने जनताको अपेक्षा छ ।

सन् २०१६ मा नेमकिपाको दृष्टिमा मानव अधिकारको स्थिति

देशमा एमाले नेतृत्वको सरकार गठन भएको चार महिनापछि सन् २०१६ सुरु भयो । एमाले अध्यक्ष केपी ओली नेतृत्वको सरकारलाई माओवादी केन्द्रसमेत पार्टीहरूले समर्थन गरेका थिए । संविधान घोषणाको विरोधमा नेपालमा भारतको नाकाबन्दी कायमै थियो । नाकाबन्दीले जनताको दैनिक जीवन अस्तव्यस्त पाऱ्यो । नेपालको आन्तरिक मामिलामाथि भारतको हस्तक्षेपविरुद्ध नेपाली जनता सडकमा ओर्ले र भारतसामु आत्मसमर्पण नगर्न ओली सरकारलाई खबरदारी गरे । नेपाली जनतामा भारतीय एकाधिकार पुँजी र विस्तावादको विरोधमा आक्रोश तीव्र विकास भयो । भारतीय राजदूतावास जन आक्रोशको निशाना बन्यो । नेपाल मजदुर किसान पार्टी र यसको जनवर्गीय संगठन र पेशागत समाजहरूले भारतीय दूतावास घेराउ गरी नाकाबन्दी अविलम्ब हटाउन भारतीय राजदूतमार्फत भारतीय प्रम नरेन्द्र मोदीलाई ज्ञापनपत्र पठाए भने पार्टीका सांसदहरूले संसदमा भारतीय विस्तारवाद र भारतीय राजदूत रञ्जित रेले नेपालको दक्षिण सीमामा भारतीय प्रहरीले नेपालमा गोली चलाई नेपाली नागरिकलाई घाइते बनाएको घटनाको भुत्ता विवरण दिएको विरुद्ध नाराबाजीसमेत गरे ।

२०७२ माघ ९ गते भारतीय शासक वर्गलाई खुशी पार्न नेका, एमाले र माओवादीको सहमतिमा संविधानको पहिलो संशोधन गरियो । मधेसी मोर्चाको माग सम्बोधन गर्न संशोधन गरिएको भनिए पनि यथार्थ भारतकै दबाबमा प्रतिनिधिसभाको निर्वाचन क्षेत्र जनसंख्याको आधारमा कायम गर्न गरिएको थियो । तर मधेसी मोर्चाले संविधान संशोधनमा असहमति जनाउँदै थप आन्दोलन चालू राख्यो । भारतीय शासक वर्गले नेपालको शान्ति र विकास नचाहेको पुनः पुष्टि भयो । मधेसी जन अधिकार फोरमका अध्यक्ष उपेन्द्र यादवले ‘संशोधनले मधेस आन्दोलनको सम्बोधन गर्न नसके’ बताए भने सद्भावना पार्टीका अध्यक्ष राजेन्द्र महतोले ‘संविधान संशोधन मधेस आन्दोलनलाई फसाउने शब्दजाल मात्रै भएको’ (नयाँ पत्रिका ११ माघ २०७२) बताए । संशोधनअनुसार प्रतिनिधिसभाको कूल १६५ निर्वाचन क्षेत्रमध्ये पहाड र हिमाली ५५ जिल्लाको लागि ८६ र तराईका २० जिल्लाको लागि ७९ निर्वाचन क्षेत्र कायम हुने भयो । भूगोललाई बेवास्ता गरिएको त्यो संशोधन नेपाल र नेपाली जनताको हितमा थिएन । यसकारण नेपाल मजदुर किसान पार्टीले संशोधनको विपक्षमा मत दिएको थियो ।

शासक दलहरूले न्यायपालिकालाई पनि भागवण्डाको थलो बनाए । २०७२ फागुन १८ गते सर्वोच्च अदालतका ११ जना न्यायाधीश नेका, एमाले र माओवादीबीच भागवण्डामा नियुक्त गरियो । एनजिओ, आइएनजीओका सञ्चालकहरू,

विभिन्न जनविरोधी काण्डमा संलग्न भई बदनाम भएका व्यक्तिहरूसमेत शासक पार्टी कोटामा नियुक्तिको सिफारिस गरिएकोले जनस्तरमा चर्को आलोचना भयो । संसदको दुईतिहाइ बहुमतबाट अस्वीकृत हुनुपर्ने सुनवाइ विशेष समितिको प्रावधान भएको हुँदा न्याय परिषदबाट सिफारिस भएका सबै न्यायाधीशहरूले नियुक्ति पाए । राजनीतिक भागवण्डा भई नियुक्ति पाएका न्यायाधीशहरूबाट स्वतन्त्र न्यायपालिकाको गरिमालाई उच्चो राख्न सक्नेबारे पनि प्रश्नचिन्ह खडा भयो ।

नेपालको स्वाधीनता र सार्वभौमिकतामा हस्तक्षेप गर्ने नियत राखेको भारतीय शासक वर्गले नेपालमा अस्थिरता पैदा गर्न सरकार परिवर्तनको नयाँ कदम चाल्यो । नेकाका सभापति देउवा र माओवादी अध्यक्ष प्रचण्ड भारतको गोठीचालमा फसे । माओवादीले नेकाको समर्थन पाएर आफू संलग्न सरकारविरुद्ध अविश्वासको प्रस्ताव दर्ता गर्‍यो । २०७२ साउन ९ गते तत्कालीन प्रधानमन्त्री के.पी.ओलीले राजीनामा गरेपछि साउन १९ गते माओवादी केन्द्रका अध्यक्ष पुष्पकमल दाहाल नेकाको समर्थनमा प्रधानमन्त्री पदमा निर्वाचित भए । मधेसी मोर्चासँग संविधान पुनः संशोधन गर्ने सम्झौता गरी प्रधानमन्त्री बनेका दाहालले संविधान कार्यान्वयनलाई बेवास्ता गरे । नेका र माओवादी केन्द्रले सरकार परिवर्तन गरी नेपालमा राजनैतिक स्थिरता हुन नदिने भारतीय शासक वर्गको षड्यन्त्रलाई मद्दत गरे । दाहाल प्रधानमन्त्रीमा निर्वाचित हुनेबित्तिकै उनले भूकम्प पीडितहरूलाई ४५ दिनभित्र पहिलो किस्ता वितरण गर्ने र पुनःस्थापनाको लागि दिइने दुई लाख अनुदानलाई तीन लाख पुऱ्याउने घोषणा गरे । सरकार गठन भएको ६ महिना भई सक्दा पनि पहिलो किस्ताको अनुदानसमेत भूकम्प पीडितहरूले पाएनन् । लाखौं भूकम्प पीडितहरू टहरामा रात बिताउन बाध्य भए । दाहाल सरकारले घोषणा गरेको तीन लाख अनुदान पीडितको लागि ‘आकासको फल’ सावित भयो । सन् २०१६ को वर्ष भूकम्प पीडितको पुनःस्थापना कागजमै सीमित भयो ।

संविधान कार्यान्वयनको लागि स्थानीय, प्रदेश र प्रतिनिधिसभाको निर्वाचनको माग जोडदार ढंगले उठिरहेको बेला मंसिर १४ गते राती दाहाल सरकारले संविधानको दोश्रो संशोधन विधेयक दर्ता गर्‍यो । हिन्दी भाषालाई सरकारी कामकाजको भाषा बनाउने, नेपालीसँग विवाह गरेका भारतीय महिलालाई तत्काल अंगीकृत नेपाली नागरिकता दिएर सांसद एवं मन्त्री बनाउने, राष्ट्रियसभा सदस्य जनसंख्याको आधारमा निर्वाचित गर्ने र प्रदेश नं. ५ लाई तराई-मधेस भूभाग मात्र राखी सिमाङ्कन परिवर्तन गर्ने संशोधनको नियत हो । संविधान सभाले २०७२ असोज ३ गते संविधान घोषणा गर्नुअघि भारतीय शासक वर्गले असन्तुष्टि जनाउँदै सात बुँदा

सार्वजनिक गरेको थियो । सोही बुँदाहरूलाई संशोधनमा समेटिएको छ । संविधानको पहिलो संशोधनले भारतीय शासक वर्गको दुईवटा बुँदा पूरा गर्‍यो भने प्रस्तावित दोस्रो संशोधन विधेयक पारित भएमा बाँकी बुँदाहरू पूरा हुनेछन् । नेपालको स्वाधीनता र सार्वभौमिकता प्रतिकूल भारतको निर्देशनमा आएको संविधानको दोश्रो संशोधन विधेयक फिर्ता गराउन नेमकिपालगायत नौ राजनैतिक दल सदन र सडकमा आन्दोलनरत छन् ।

भारतीय शासक वर्ग अंगीकृत (कृत्रिम) नेपाली नागरिकलाई उच्च संवैधानिक पदाधिकारी राष्ट्रपति, प्रधानमन्त्री, प्रधानन्यायाधीश, सभामुख, नेपाली सेनाको प्रधानसेनापति, नेपाल प्रहरीको महानिरीक्षक, प्रदेशको सभामुख, प्रदेशको मुख्यमन्त्री आदिमा जान पाउने गरी संविधान संशोधन गराउन खोज्दैछ । यो सबै नेपालको तराई मधेसलाई पाकिस्तानबाट बंगलादेशलाई टुक्राए जस्तै टुक्रा गर्ने वा अन्ततः सिक्किमजस्तै नेपाललाई भारतको संघ राज्यमा गाभ्ने भारतीय विस्तारवादको नियत हो भनी जनतामा व्यापक चर्चा चल्यो ।

प्रधानमन्त्री दाहालको भारत भ्रमणमा २०७३ भाद्र ३१ गते दाहाल र भारतका प्रधानमन्त्री नरेन्द्र मोदीको सहमतिमा दुई देशबीच २५ बुँदे संयुक्त वक्तव्य प्रकाशित भयो । उक्त वक्तव्यमा ‘अन्तर्राष्ट्रिय मामिलामा नेपाल र भारतको समान धारणा रहने’ उल्लेख गरियो । यसले नेपालको परराष्ट्र र सुरक्षा मामिला भारतअन्तर्गत राख्ने षड्यन्त्र गर्‍यो । नेका-माओवादी केन्द्रको सरकारको यो भारतीय विस्तारवादको पिछलग्गु बन्ने नीति हो । सरकारको यो पिछलग्गु नीतिको नेपाल मजदुर किसान पार्टीले विरोध गर्‍यो भने नेपाली जनताले चर्को विरोध गरे ।

नेपालमा स्थानीय निकायको चुनाव नभएको १४ वर्ष भयो । यसले प्रजातन्त्रको जग नै कमजोर पाऱ्यो । स्थानीय निकाय निर्वाचनको चर्चा चल्ने बित्तिकै विभिन्न अन्तर्राष्ट्रिय गैरसरकारी संस्थाहरूले त्यसको विरोधमा वक्तव्य दिन्छन् । इन्टरनेशनल क्राइसिस ग्रुप नाउँको एक अन्तर्राष्ट्रिय गैरसरकारी संस्थाले ‘संविधान संशोधन सुरु गर्दा हुन सक्ने हिंसाको जोखिम कम गर्न तराई मधेसमा आन्दोलनरत समूहको सहमतिको मार्गचित्र नआएसम्म स्थानीय निर्वाचन गर्न सहयोग नगर्न चीन भारतलगायत विकास साभेदारहरूलाई सुभाष दिएका समाचार ‘अन्नपूर्ण पोस्ट’ दैनिकले २०७२ चैत्र २६ गते प्रकाशित गर्‍यो । त्यो नेपालको आन्तरिक मामिलामा ठाडो हस्तक्षेप थियो । तर सरकारले यसबारे कुनै खण्डनको आवश्यकता देखेन । संविधानमै स्थानीय निकायको पुनः संरचना आयोगमार्फत स्थानीय तहको संख्या, सीमा, सदरमुकामसहित स्थानीय तह निर्धारण गर्ने प्रावधान उल्लेख

भएको र आयोगले ३ हजारभन्दा बढी संख्या रहेको स्थानीय निकायलाई ७ सयमा सीमित गर्ने समाचार प्रकाशित भएलगत्तै ७५ वटै जिल्लामा जनताको विरोध भयो । यसरी स्थानीय तहको निर्वाचन अनिश्चित भइरहेको हुँदा नेपाल मजदुर किसान पार्टीले साविककै स्थानीय निकायको निर्वाचन गर्न जोड दिँदै आएको छ ।

नेपालको राजनैतिक अस्थिरताको फाइदा उठाउँदै गैरसरकारी र अन्तर्राष्ट्रिय गैरसरकारी संस्थाहरू गाउँ गाउँमा सक्रिय छन् । राजनैतिक कार्यकर्ता पुन नसकेको ठाउँमा गैरसरकारी र अन्तर्राष्ट्रिय गैरसरकारी संस्थाका कार्यकर्ताहरू पुगिरहेका छन् । ती संस्थाहरूले नेपालीको नाउँमा अबै रुपैयाँ बेहिसाब खर्च गरिरहेका छन् । चितवनको एउटा चेपाङ वस्तीमा नौ वटा एनजिओहरूले काम गरेको र नौ करोडभन्दा बढी खर्च गरेको समाचार प्रकाशित भयो तर न त्यहाँका स्थानीय जनतालाई थाहा छ न सम्बन्धित जिविसमा कुनै जानकारी नै छ । अनुगमनको कमीले भ्रष्टाचार मौलाउँदै गएको प्रष्ट देखियो ।

विद्युत् प्राधिकरणका हाकिमहरू र उद्योगधन्धाका मालिकहरूको मिलेमतोमा व्यापक विद्युत चोरीको पोल खुल्यो । करोडौं जनतालाई अन्धकारमा राखेर आफ्नो स्वार्थसिद्ध गर्ने भ्रष्ट व्यक्तिहरूमाथि कुनै कारवाही भएन । देशको सम्पत्तिमाथि ब्रम्हलुट गर्ने तिनीहरू जघन्य अपराधीहरू हुन् र तिनीहरूमाथि कडा कारवाही हुनुपर्ने माग जनताले गर्दैछन् । ठूलूला अपराधीहरूलाई शासक दलहरूले नै संरक्षण दिइरहेका छन् । वर्षको अन्तिम समयमा आएर लोडसेडिङ्ग हटेर जनताले केही राहत महसुस गर्न पाए । यसलाई नेपाली जनताले सकारात्मक रूपमा लिए ।

सडक निर्माणमा व्यापक भ्रष्टाचारको कारण कमजोर संरचना निर्माण हुने गरेको छ । कमजोर संरचनाकै कारण छिटछिटो सडक बिग्रने र बारम्बार सडक दुर्घटना हुने गरेको पाइन्छ । सडक दुर्घटनाको कारण वर्षमा हजारौं यात्रुहरूले अकाल मृत्युवरण गर्नु परेको तथा लाखौंले

सास्ती भोग्नु परेको स्थिति अद्यापि छँदैछ । पृथ्वी राजमार्गअन्तर्गत मुग्लिन-नारायणगढ सडक खण्डको ३४/३५ कि.मी.सडक पार गर्न यात्रुहरूले ४-५ घण्टा बिताउनुपर्ने अवस्थाको अन्त्य कहिले हुने ? कागजमा कालोपत्र गरेको विल पेश गरी लाहान-ठाडी सडकमा ३ करोडको भ्रष्टाचार भएको समाचार ‘नयाँ पत्रिका’मा २०७३ मंसिर २६ गते प्रकाशित भयो ।

काभ्रेकी लक्ष्मी परियारलाई २०७३ मंसिर २५ गते बोक्सीको आरोपमा दिशा खुवाइ कूटपिट गरी हत्या गरियो । हत्यारा शिक्षकमाथि कुनै कारवाही भएको समाचार आएको छैन । छाउगोठमा सुतेको महिलाको मृत्यु, महिला सामूहिक बलात्कारका शिकारजस्ता समाचारहरू आउने क्रम घटेको छैन । यसले सरकारमा गएका मन्त्रीहरू परिवर्तनवादी र क्रान्तिकारी नभई रूढीवादी भएको पुष्टि गर्‍यो ।

चालक अनुमतिपत्र लिन तीन दिनदेखि पालो कुर्दासमेत फाराम भर्न नपाएको गुनासो, अस्पतालहरूमा चिकित्सक अभाव र गरिवीको कारण उपचार गर्न नसकी बिरामीको मृत्युजस्ता घटनाहरू नेपाली जनाताले बारम्बार देख्दै र भोग्दै आएका छन् । सरकारले सार्वजनिक यातायातको बन्दोबस्त गर्न नसक्दा सडकमा निजी सवारी साधनको चाप बढ्यो । यसरी इन्धन र गाडी मर्मतको पार्टपूजाको लागि पनि अबै रुपैयाँ विदेश गइरहेको छ । सहर र नागरिक बस्तीमा समेत दुर्घटना बढ्यो भने मानिसहरू आफ्नो गन्तव्यमा पुग्न नसक्ने अवस्था छ । यसकारण ठूलूला गाडी कार्यालय र विद्यालयको समयमा काठमाडौंका सडकमा बन्द गरिनुपर्ने माग सम्बन्धित सरकारी निकायले बेवास्ता गरिएको छ ।

विदेशी विश्वविद्यालय, कलेज र विद्यालयहरू स्थापना र अनियमित परीक्षा प्रणाली र सस्तो प्रमाणपत्र वितरणले नेपाली विद्यार्थीहरूको पढाईमा वितृष्णा जगाउँदैछ । ती शैक्षिक संस्थाहरूबाट उत्पादित जनशक्ति

- सुनिल प्रजापति, सचिव, नेपाल मजदुर किसान पार्टी

विदेश पलायनको उपायमात्र भएको बताइँदैछ । निजी क्षेत्रसँग प्रतिस्पर्धा गर्न नसकी सरकारी विद्यालयहरूमा विद्यार्थी शून्य भएको र कैयौं विद्यालयहरूमा विद्यार्थीभन्दा शिक्षक बढी भएको स्थिति देखा पर्दैछ । यो शिक्षामा नवउदारवादको प्रभाव हो । सरकारले शिक्षा र स्वास्थ्य जस्ता आधारभूत विषयलाई समेत निजी क्षेत्रलाई जिम्मेवारी दिनु गलत हो । साथै योग्य अयोग्य नहेरी बाहिरबाट ल्याएर भटाभट शिक्षक भर्ना गरेकोमा पनि गुनासो व्यापक छ ।

वर्षको डेढ खर्बको कृषिजन्य सामान आयात गर्नुपर्ने स्थितिले नेपालको कृषि क्षेत्रको कहालीलाग्दो तस्वीर देखाउँछ । नयाँ नयाँ बीउ विजन, मलखाद र किटनाशक औषधिलगायत सबै वस्तुहरू विदेशमा भर पर्नुपर्ने अवस्थामा पुगेको छ । कृषिप्रधान देशको अर्थतन्त्र विदेश निर्भर हुँदै गएको छ । आयात निर्यातको असन्तुलन आकास जमिनको फरक हुँदैछ । नवउदावादको कारण देशको अर्थतन्त्र असामान्य ढंगले कमजोर हुँदै गएको छ ।

सन् २०१६ मा आर्थिक, सामाजिक सुधारका कुनै उल्लेख्य काम हुन सकेन । संविधान बमोजिम हुनुपर्ने कुनै निर्वाचन भएन । राजनैतिक दलहरूबीच संविधान कार्यान्वयन पहिले कि संशोधन पहिले भन्ने विवादमै एक वर्ष बित्यो । यो वर्ष अर्थात् सन् २०१६ देशको स्वतन्त्रता, स्वाधीनता र अखण्डता चाहने देशभक्तहरू र विदेशीको इशारामा देशलाई विखण्डन गर्न चाहने देशघातीहरूबीचको संघर्षको रूपमा बित्यो ।

Be Smart,
Be Good.

VISION:

“Every student will be creative, trustworthy, competent and socially responsible.”

VACANCY ANNOUNCEMENT

Rarahil Memorial School, a credible educational institution for child centered teaching in South-Western part of Kathmandu valley, with standard hostel and canteen facility, and primary health care service facility inside school premises, is looking for energetic, competent and dedicated persons for the following positions;

Job Title	Minimum Qualifications
Teacher (Social Studies) (1)	Bachelor's degree in Sociology or at-least 2 years teaching experience in Social Studies in secondary level.
IT cum Communication Officer (1)	Bachelor's degree in any discipline with diploma course in computer skill (software and hardware) from established computer institute. And at-least 2 years experience in respective field.
Office Boy cum Messenger (1)	Grade ten passed with two wheeler driving license.

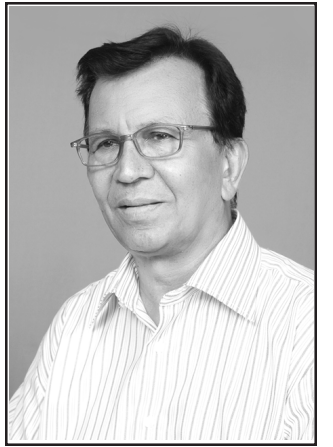
Salary and Benefits: As per the policy of the School.
Potential candidates are requested to email application with CV by 2073 Chaitra 19.

Phone contact will not be entertained. Only short listed candidates will be invited for the further process.

Rarahil Memorial School, Email: rarahil@mail.com.np

प्रमको चीन भ्रमण र नेपाल

- बुद्धिनारायण श्रेष्ठ

चीनको हाइनान प्रान्तमा यही चैत १० देखि १३ सम्म हुने 'बोआओ फोरम फर एसिया' सम्मेलनमा सहभागी हुन प्रधानमन्त्री पुष्पकमल दाहाललाई निम्तो आएको छ। प्रधानमन्त्रीले यसबारे परराष्ट्र, अर्थ र गृहमन्त्रीसँग छलफल गरेपछि भ्रमणको प्रबन्ध मिलाउन परराष्ट्र सचिव तथा चीनका लागि नेपालका राजदूतलाई निर्देशन दिएका छन्। सम्मेलन हाइनान प्रान्तमा हुने भए तापनि बेइजिङसमेतको भ्रमण गरी चिनियाँ राष्ट्रपति सि जिनपिङसँग बोआओ सम्मेलनका साथै राजधानी बेइजिङमा पनि भेट गरी कुराकानी गर्ने चाँजोपाँजो मिलाइदैंछ। नौ वर्षअघि पहिलोपटक प्रधानमन्त्री हुँदा दाहालले चीनबाट आफ्नो विदेश भ्रमण सुरु गरेका थिए भने यसपटक दुईपल्ट भारत र एकपल्ट युएई गइसकेपछि अब चौथो विदेश भ्रमणको रूपमा चीन जान लागेका छन्।

प्रतिवर्ष हुने बोआओ सम्मेलनको यस वर्षको नारा 'विश्वव्यापीकरण र स्वतन्त्र व्यापार' 'एसियाली अवधारणा' रहेको छ। राष्ट्राध्यक्ष तथा सरकार प्रमुखको सहभागितामा हुने यस सम्मेलनमा एसियाका मन्त्री तथा विशेषज्ञ एवं व्यापारीसहित करिब दुई सय जनाले धारणा राख्नेछन्। सम्मेलनमा क्षेत्रीय सहयोग, सुरक्षा चासो, अर्थतन्त्र, समाज कल्याण, कृषि विकास, नयाँ प्रविधि, सामाजिक न्याय, आपसी सम्बन्धजस्ता चालीस विषयमा पचास सेसन चल्ने कार्यक्रम तय गरिएको छ। पहिलेको सम्मेलनमा नेपालबाट राष्ट्रपति रामवरण यादव, राजा ज्ञानेन्द्र तथा वीरेन्द्रले भाग लिएका थिए।

सम्मेलनको दौरानमा नेपालको सरकार प्रमुखका हैसियतले प्रधानमन्त्रीले नेपाल र एसियाली मुलुकहरूको सम्बन्ध, नेपालको विकासमा ती मुलुकको सहयोग, क्षेत्रीय सुरक्षा चासो,

आर्थिक समृद्धिका विषयवस्तु राख्नेछन् भन्ने ठानिन्छ।

प्रधानमन्त्री हाइनानबाट बेइजिङ गए भने उनले चीनका राष्ट्रपति सि जिनपिङसँग चीनको चासो रहेको 'वान बेल्ट वान रोड' अनि ल्हासाको रेल केरुङ भएर रसुवा ल्याउने, नेपालमा फ्रि टिब्वतको गतिविधि बढ्न नदिनेजस्ता विषयमा कुराकानी हुने नै छ। प्रधानमन्त्रीले नेपालको चासो रहेको भूकम्पपछि बन्द रहेको कोदारी-खासा नाका खोल्ने कुराको सहमति टङ्ग्याउने सम्बन्धमा तर्कपूर्ण तरिकाले कुराकानी गर्नु सान्दर्भिक हुन्छ। यसैगरी चिनियाँ रेल सन् २०२० मा रसुवा आइपुग्ने बित्तिकै त्यसको एक हाँगा गल्छी हुँदै काठमाडौँ ल्याउने र अर्को हाँगा गल्छीबाट ठोरी भएर भारतको भिखनाठोरी रेल लाइनमा जोड्ने प्रस्ताव गर्नु समयसापेक्ष हुन्छ। यो कुरा कार्यान्वयन भए नेपाली तथा भारतीय नागरिकले सस्तो मोलमा चिनियाँ सरसामान उपभोग गर्न पाउने थिए। भारतको गन्हाँ कच्चापदार्थ यही रेलमार्गबाट ल्हासा भएर चीनको ठूलो औद्योगिक सहर साङ्गाइसम्म सस्तो दरमा ढुवानी हुनसक्ने हुँदा भारत फुरुङ्ग हुने र चीन पनि दङ्ग हुने थियो। यसबाट नेपालमा आर्थिक क्रियाकलाप बढ्ने र यी दुई छिमेकीसँग नेपालको सम-सामीप्यता अझ बढ्ने हुन्छ। यसका साथै शरणाथीका रूपमा अवैधानिक तरिकाले नेपालको सीमाभित्र छिरेर भारतको धर्मशाला जान खोज्ने छद्मभेषी तिब्बतीलाई कुनै पनि हालतमा नेपाल पस्न दिने छैनौं भनी प्रतिबद्धता चीनसमक्ष चित्तबुझ्दो तरिकाले खुलस्तरूपमा व्यक्त गर्न सक्नुपर्छ। यी कुरा पहिलेका प्रधानमन्त्रीले पनि व्यक्त गर्दै आएकासा चीन खास विश्वस्त हुन सकेको बुझिँदैन। अहिलेका प्रधानमन्त्रीले नेपाली नीति उल्लेख गर्दै ठोस पुष्ट्याइँ तथा कार्यविवरणका साथ प्रस्तुत हुन सके यसबाट नेपाल र

चीनबीचको सम्बन्ध अझ मजबुत हुनसक्नेछ।

यस आलेखमा पस्कन खोजिएको अर्को मुख्य कुरा नेपाल-चीनबीचको सीमा बडापत्र (प्रोटोकल) नवीकरण गर्न थाती रहेको कार्य अगाडि बढाउन चीनलाई विश्वास दिनुपर्छ भन्ने हो। नेपाल-चीनबीच सिमानाको आधुनिक इतिहास अवलोकन गर्दा २१ मार्च १९६० मा सीमा सम्झौता भएको पाइन्छ। यसअनुसार ५ अक्टोबर १९६१ मा सीमा सन्धि भएको थियो। यसपछि दुवै देशका प्राविधिज्ञले सन् १९६१-६२ मा संयुक्तरूपले सीमाङ्कन गरेका थिए। सीमाङ्कनको क्रममा १ हजार ४ सय ३९ किलोमिटर लामो सीमारेखामा ७९ मुख्य खम्बा र २० सहायक खम्बा गरी ९९ सीमाखम्बा स्थापना गरिएका थिए। सगरमाथा, गौरीशंकरजस्ता केही हिमचुलीका टुप्पोलाई सीमाविन्दुका रूपमा लिइएको थियो। सीमाङ्कनको काम पूरा भएपछि २० जनवरी १९६३ मा सीमा बडापत्रमा हस्ताक्षर भएको थियो।

अन्तर्राष्ट्रिय सीमा सिद्धान्तअनुरूप दश-दश वर्षमा संयुक्तरूपले सीमा निरीक्षण गरी भत्के र बिग्रेका सीमाखम्बा मर्मत सम्भार गर्ने र लोप भएका र हराएका खम्बा पुनः स्थापना गर्ने गरिन्छ। यसै सिद्धान्तअनुसार १९७७ अगस्टदेखि १९७९ अक्टोबरसम्म सीमाको संयुक्त निरीक्षण भई सबै कुरा अद्यावधिक गरी २० नोभेम्बर १९७९ मा दोस्रो सीमा प्रोटोकलमा संयुक्त हस्ताक्षर भएको थियो। यसैगरी १९८८ फ्रेब्रुअरीदेखि नोभेम्बरसम्ममा सीमाको पुनः निरीक्षण गरी ६ डिसेम्बर १९८८ मा अद्यावधिक तेस्रो सीमा प्रोटोकलमा दुवै देशका परराष्ट्रमन्त्रीले हस्ताक्षर गरेका थिए।

चौथो सीमा प्रोटोकल अद्यावधिक गर्ने काम १७ अप्रिल २००६ मा सुरु गरिएको थियो। दुवै देशका प्राविधिकले सीमारेखा निरीक्षण गरी अप्रिल २००८

सम्ममा प्राविधिक कार्य गरिएको थियो। यस पटक भू-उपग्रहको सहायताबाट सीमाखम्बाहरूको ग्लोबल पोजिसनिङ सिस्टम (जीपीएस पद्धति) अवलम्बन गरी शुद्ध तथ्याङ्क स्थापना गरिएको छ र जियोग्राफिकल इन्फर्मेसन सिस्टमद्वारा ५७ थान सीमानक्सा तयार पारिएको छ। तर प्राविधिक कार्य सकिएको ९ वर्ष बितिसक्दा पनि चौथो सीमा बडापत्रमा संयुक्त हस्ताक्षर हुन सकेको छैन। यसमा दुईवटा कारण लुकेको पाइन्छ।

सीमा सुपरीवेक्षणको दौरानमा दोलखा जिल्ला लामाबगर गाविसको लाप्ची गाउँ उत्तर ठूलो चट्टानमा रहेको सीमाचिन्ह नं. ५७ सुरु सीमाङ्कनका समयमा कुठाउँमा स्थापना गरिएको पाइयो। यसभन्दा अधिका सुपरीवेक्षणमा यो सीमाचिन्ह फेला परेको थिएन। अहिले 'ग्लोबल वार्मिङ' का कारण यो सीमाचिन्हमाथि छोपिएको हिउँ पग्लेर सीमाचिन्ह भएको चट्टान फेला पयो। नेपाली प्राविधिकले यो सीमाचिन्ह गलत स्थानमा अङ्कन गरिएको जनाए भने चिनियाँ प्राविधिकले यो चिन्ह सन् १९६२ मा नै स्थापना गरिएको जिकिर गरे। यसबाट करिब ६ हेक्टर नेपालको बंजर भिरालो जमिन मिचिएर विवाद भएको नेपालतर्फबाट आँकलन गरिएको छ।

दोस्रो कुरा, सगरमाथा र चामोलोडमाको उचाइ ८८४४.४३ मिटर भएकोले सीमा नक्सामा यसै उचाइ उल्लेख गरिनुपर्छ भन्ने चीनतर्फको भनाइ छ। नेपाल नेपालले साविकदेखि अवलम्बन गरेको उचाइ ८८४८ मिटर नै अङ्कन गर्नुपर्छ भन्ने जिकिर गर्दै सगरमाथाको उचाइ कसैले बढ्यो अथवा घट्यो भने तापनि हामी मान्दैनौं, जबसम्म हामी आफैँ नापो लिँदैनौं, तबसम्म पारम्परिक उचाइलाई नै विश्वास गर्छौं भन्ने पक्षमा छ।

यसपछि संयुक्त सीमा निरीक्षण समितिको संयुक्त बैठक ४ देखि १० अप्रिल २०१० मा काठमाडौँमा भएको थियो। बैठकमा प्रशस्त छलफल भई यी दुई सामान्य विवादमा गृहकार्य गरेर आउँदो बैठकमा समाधानको बाटो पहिल्याई अन्तिम टुङ्गोमा पुग्ने निर्णय गरिएको थियो। यसैअनुसार अन्तिम छलफल गर्न चिनियाँ पक्षले २०१२ फ्रेब्रुअरी १ देखि ५ सम्म चीनको सियानमा संयुक्त बैठक गर्न नेपाली पक्षलाई निम्तो गयो। तर नेपाली पक्ष चीन प्रस्थान गर्नु एक दिनअगाडि प्रधानमन्त्री बाबुराम भट्टराईले रोके। उनको निर्देशन थियो- 'सीमाचिन्ह नं. ५७ साविकलाई नै मान्नुपर्छ र सगरमाथाको उचाइ साविकभन्दा ३.५७ मिटर कम गर्नुपर्छ भनी चीनले प्रस्ताव गरेकोमा यससम्बन्धी राम्रो गृहकार्य गर्नुपर्ने हुँदा अहिलेको बैठकमा भाग लिन नजानू।' यसरी अन्तिम समयमा नेपालको सरकार प्रमुखले 'ह्यान्ड ब्रेक' लगाइदिएको हुनाले अर्को बैठक अहिलेसम्म हुन सकेको छैन। फलतः आजसम्म चौथो सीमा बडापत्रमा संयुक्त हस्ताक्षर हुन सकेको छैन।

चीनले प्रबन्ध गरको बैठकमा अन्तिम समयमा नेपाली पक्ष भाग लिन नगएकोले त्यसपछि चीनले खासै चासो देखाएको छैन। किनकि 'बल' नेपालको 'कोर्ट' मा छ। यसैले सुतेको नेपाल-चीन संयुक्त सीमा समितिलाई नेपालले जगाउनुपर्ने खण्ड आएको छ। यो सीमा कूटनीतिभित्रको कुरो रहेको छ। समस्या ठूलो होइन तर समयमा संवाद नभएकोले काम कुरो त्यसै लट्किरहेको छ। नेपाल र चीनबीच सगरमाथाको स्वामित्वबारे विवाद भएकोमा चीनले सौहार्द्धपूर्ण तरिकाले समाधानको उपाय निकाली 'सगरमाथा नेपालकै हो' भनी छाडेको थियो। दुई देशबीच

सीमाङ्कनका समय लेनदेनको सिद्धान्त अपनाउने कार्य गर्दा ३०२ वर्गकिलोमिटर चीनको भूभाग नेपालतर्फ पारिदिएको थियो। यस उदाहरणमा नेपालको लाप्ची गाउँ उत्तरको ६ हेक्टर जमिनको छलफल सामान्य रहेको मान्न सकिन्छ। यस परिप्रेक्ष्यमा आपसी छलफलद्वारा टुङ्गोमा पुग्ने सीमा समितिको थाती रहेको संयुक्त बैठकलाई ब्युँताउने प्रस्ताव नेपालले नै चीनसमक्ष राख्नुपर्छ। सकेसम्म चाँडो सीमा प्रोटोकलमा हस्ताक्षर हुने प्रबन्ध मिलाउन सक्नुपर्छ। चीनले गरेको प्रस्तावित बैठकमा नेपाली पक्ष अनुपस्थित भएकाले चिनियाँ प्राविधिक पक्ष सुतेर रहेको छ। ब्युँताउने अभिभारा नेपालकै हो।

प्रधानमन्त्रीले बेइजिङको औपचारिक भ्रमण गर्ने निश्चय भएपछि छलफलको अग्रिम अजेन्डाको सूचीमा सीमा बडापत्र तयार पार्ने विषयमा छलफल गर्ने बुँदा पनि समावेश गरिनुपर्छ। बोआओ सम्मेलनमा मात्रै सहभागी हुने भए चिनियाँ राष्ट्रपतिसँग साइडलाइनमा हुने वार्तामा सीमा प्रोटोकल नवीकरण गर्ने कुराले प्राथमिकता पाउनुपर्छ। सीमा भनेको राष्ट्रको सार्वभौमिकता र भौगोलिक अखण्डतासँग गाँसिएर रहेको तत्त्व हो। सीमा समस्याले दुई देशबीचको आपसी सम्बन्धलाई प्रतिकूल असर पार्नसक्छ।

जनसंख्याको आधारमा निर्वाचन क्षेत्र: सार्वभौमिकतामा चुनौती हुने

काठमाडौँ । नेपाल मजदुर किसान पार्टीका सांसद प्रेम सुवालले देशको सार्वभौमिकताको रक्षाको लागि संविधान संशोधन गरेर भए पनि प्रतिनिधिसभाका सदस्य निर्वाचन क्षेत्र प्रत्येक जिल्लामा कम्तीमा दुई वटा बनाउनुपर्ने आवश्यकता औल्याउँदै जनसंख्याको आधारमा निर्वाचन क्षेत्र निर्धारण गर्ने कानुनी प्रावधानकै कारण नेपाली जनताले ठूलो मूल्य चुकाउनुपर्ने उल्लेख गर्नुभयो।

प्रतिनिधिसभा र प्रदेशसभाको निर्वाचन क्षेत्र निर्धारण विधेयक २०७३ बारे संसदमा भएको दफावार छलफलमा सांसद सुवालले निर्वाचन आयोगजस्तै निर्वाचन क्षेत्र निर्धारण आयोग पनि सरकारमा गएका पार्टीहरूको भागवण्डा भए निर्वाचन निष्पक्ष नहुने र प्रजातन्त्र कमजोर हुने बताउनुभयो।

सांसद सुवालले

आयोगमा नियुक्ति हुनेलाई पार्टीको सदस्य बनाएर पठाउने सरकारी पार्टीहरूको कामकारबाहीलाई अन्त्य गर्नुपर्ने विचार राख्दै निर्वाचन क्षेत्र निर्धारण गर्दा भूगोल र भूगोलभित्रको सांस्कृतिक परिचय, भोजपुरा, मिथिला, थारूलगायत क्षेत्रलाई नटुकिने गरी गर्नुपर्ने आवश्यकता औल्याउनुभयो।

गाउँपालिका तथा नगरपालिकाको वडा संख्या निर्धारण गर्ने विधेयक, २०७३ को दफावार छलफलमा विचार राख्दै सांसद सुवालले कर्मचारीतन्त्र सिंहदरवारभित्र बसेर कोरेको ७४४ स्थानीय तह र ६६८० वडासंख्यालाई संसदबाट अनुमोदन गराउन विधेयक ल्याइएको बताउनुभयो।

स्थानीय तह ७४४ (गाउँपालिका-४८१, नगरपालिका २४६, उपमहानगरपालिका- १३ र महानगरपालिका-४) निर्धारण

गरिएको अव्यवहारिक भएको र यसले सिंहदरवारको अधिकार जनताको घरदैलोमा पुर्‍याउने लक्ष्य नारामा सीमित हुने उल्लेख गर्दै सांसद सुवालले स्थानीय तहको र वडाको संख्या निर्धारण गर्ने र त्यसपछि संसदमा अनुमोदन गराउने कसैको आदेश पालना गर्नुपर्ने सरकारको बाध्यता त होइन भनी जिज्ञासा राख्नुभयो।

सांसद सुवालले सर्वोच्चमा मुद्दा परिसकेपछि अख्तियार प्रमुखविरूद्ध महाभियोगको प्रस्ताव दर्ता र सर्वोच्चबाट बर्खास्त गरिएपछि संसदमा उनीमाथि कारबाही गर्ने समितिको प्रतिवेदन पेश भएजस्तै वडा संख्या निर्धारण भइसकेपछि विधेयक ढिलो ल्याइएको उल्लेख गर्नुभयो र सरकार परिवर्तन र सुदृढीकरण मिलाउनेतर्फ सरकारी दलहरू लागेकाले देश र जनताको

काम नभएको स्पष्ट गर्नुभयो।

दुवै विधेयक संसदमा निर्णयार्थ प्रस्तुत हुँदा नेमकिपा र राजमोका सांसदहरूले विपक्षमा मत दिनुभएको थियो। दुवै विधेयक दफावार छलफलको लागि सम्बन्धित समितिमा नपठाई सोभै समितिबाट पारित गर्न सत्ता पक्ष नेका र माओवादी तथा प्रमुख प्रतिपक्षी एमालेबीच सहमति गरिएको थियो।

इण्डक्सन चुल्हो कूडाउने र एनसेल कर खानेहरूलाई कारबाही खोज ?

पार्टीका अर्का सांसद अनुराधा थापामगरले नेपालीले आफ्नो संविधान घोषणा गर्दा असन्तुष्ट भारतीय शासक वर्गले नेपालको पारवहन अधिकार हनन गरी नाकाबन्दी लगाएको र त्यसको पीडा देशभक्त नेपाली जनतालाई आलो चोटको रूपमा रहिरहेको

उल्लेख गर्दै त्यसबेला मित्र देश चीनले सहयोग गरेको ११,३०० इण्डक्सन हिटर चुल्हो एउटामात्र बिक्री गरी बाँकी त्यतिकै कुहाइएकोतर्फ सरकारको ध्यानाकर्षण गराउनुभयो।

संसदको विशेष समयमा बोल्दै सांसद थापामगरले बजारमा रु. ३ हजार पर्ने सो चुल्होलाई सरकारी अधिकारीहरूले रु. ११,९९५ मोल निर्धारण गरी बिक्री नहुने बनाएको हुँदा त्यस्ता जनद्रोही अधिकारीहरूलाई कारबाही गर्न सरकारले विधेयक ल्याउनुपर्ने आवश्यकता औल्याउनुभयो।

केरूङ नाकाबाट १३ सय र हवाई मार्गबाट १० हजार थान चुल्हो चीनबाट सहयोग ल्याएको हालसम्म नेपाल पारवहन तथा गोदाम व्यवस्थापन कार्यालयमा कुहिने गरी राखिएको उल्लेख गर्दै सांसद थापामगरले अधिकारीहरूले

इण्डक्सन चुल्होका निजी व्यापारीसँग मोटो रकम कमिसन खाएको हुँदा संसदीय समिति गठन गरी दोषीलाई कारबाही गर्नुपर्ने आवश्यकता औल्याउनुभयो।

सांसद थापामगरले एनसेलको कर छुट रु. ३३ अर्ब तीन पार्टीले चुनाव खर्चको लागि भागवण्डा गरी राजश्व म्हासेको साभ्ना पेज न्यूज टड कम अनलाइन खबरमा समाचार प्रकाशित भएको पेश गर्दै त्यसबारेमा संसदीय छानबिन समिति गठन गरी आर्थिक घोटाला गर्ने दोषीहरूलाई कारबाही गर्नुपर्ने आवश्यकता औल्याउनुभयो।

जनताको रगत-पसिना चुस्ने ती दलहरू जनतामारा होइनन् ? भन्ने जिज्ञासा राख्दै सांसद थापामगरले जनताको माग पनि ती अधिकारीहरूलाई कारबाही गर्ने नै भएकोमा जोड दिनुभयो।

पूर्वाधारबिना त्रिवि सेमेस्टर प्रणाली लागू नगर: नेत्राविसंघ

काठमाडौं । विना पूर्वाधार र तयारीबिना नै त्रिविले उपत्यकाका सम्पूर्ण आङ्गिक तथा सम्बन्धन प्राप्त क्याम्पसहरूमा सेमेस्टर प्रणालीअन्तर्गत स्नातकोत्तर तहमा भर्ना लिन प्रक्रिया थालेको प्रति नेपाल क्रान्तिकारी विद्यार्थी संघले सोमबार त्रिवि उपकुलपतिसमक्ष ध्यानाकर्षण पत्र बुझाएको छ ।

२०७१ सालमा भौतिक पूर्वाधारको विकास, शैक्षिक गुणस्तर, पाठ्यक्रममा सुधार, नियमित शैक्षिक कार्यतालिका

त्रिवि उपकुलपतिलाई ध्यानाकर्षण पत्र बुझाउँदै नेत्राविसंघका अध्यक्ष

कार्यान्वयन गर्ने आश्वासनमा त्रिविले केन्द्रीय क्याम्पस

कीर्तिपुरलगायत अन्य केही क्याम्पसमा निश्चित विषयमा सेमेस्टर प्रणाली लागू गरेको थियो । तर वर्षौ बितिसक्दा पनि त्रिविले आफ्नो प्रतिबद्धता पूरा नगरेको र विनापूर्वाधार, विनातयारी उपत्यकाका अन्य क्याम्पसमा पनि सेमेस्टर प्रणाली लागू गर्ने त्रिविको निर्णयप्रति संघले असन्तुष्टि पोखेको थियो ।

‘नेत्राविसंघ सेमेस्टर प्रणालीको विरोधमा छैन । तर विगतको गम्भीर समीक्षा नै नगरीकन, तयारी नै नगरीकन

उपत्यकाका क्याम्पसहरूमा सेमेस्टर प्रणाली लागू गर्न खोज्नु न्यून आर्थिक अवस्थाका हजारौ विद्यार्थीहरूलाई विश्वविद्यालय शिक्षाबाट वञ्चित गर्ने षड्यन्त्र हो । त्रिविले सेमेस्टर प्रणालीको नाममा कोटा लागू गरेर, शिक्षण शुल्क वृद्धि गरेर विद्यार्थीहरूलाई उच्च शिक्षाबाट वञ्चित गर्ने प्रयास गरेको छ ।’ - संघका केन्द्रीय अध्यक्ष नीरज लवजूले भन्नुभयो । संघको तर्फबाट त्रिवि उपकुलपति तीर्थ खनियाँलाई ज्ञापनपत्र बुझाउँदै उहाँले व्यापक छलफल र

बहसपछि मात्र सेमेस्टर प्रणाली लागू गर्ने नगर्ने निचोडमा पुग्न त्रिविको ध्यानाकर्षण गर्नुभयो ।

त्रिविका उपकुलपति तीर्थ खनियाँले त्रिविको कूल बजेटमध्ये ४१ प्रतिशतमात्र सरकारले बेहोर्ने भएको हुँदा विश्वविद्यालय अवस्था माथि उठ्न नसकेको बताउनुभयो ।

का.य.त्र.स.मा नेत्राविसंघका केन्द्रीय सचिव नरेश खत्रीलगायतका अन्य विद्यार्थीहरूले पनि आ-आफ्नो विचार व्यक्त गर्नुभएको थियो ।

कीर्तिपुर

नगरपालिका वडा

नं. ५ कन्याचौर

जाखा: स्थित नयाँ

वडा कार्यालयमा

वडा सचिव लक्ष्मी

बहादुर महर्जनलाई

स्वागत गर्दै

कर्मचारीहरु ।

स्थानीय तह

अनुसार वडा नं.

११ र १२ को

समायोजन गरी

नयाँ वडा बनेको

हो ।

कीर्तिपुर यातायात सेवा कम्पनी लिमिटेडको

बीसौं वार्षिक साधारण सभाको सूचना

यस कम्पनीको बीसौं वार्षिक साधारण सभा निम्न लिखित मिति, समय र स्थानमा निम्न विषय उपर छलफल गर्न बस्ने भएकोले उक्त सभामा शेयरधनी महानुभाव स्वयं वा रितपूर्वक प्रतिनिधिद्वारा उपस्थित हुन अनुरोध गर्दछु ।

सभा हुने मिति, समय र स्थान:

मिति: २०७३ चैत्र २६ गते शनिवार

समय: बिहान ११ बजे

स्थान: नयाँबजार, कीर्तिपुर

छलफल हुने विषयहरू:

- १) संचालक समितिको तर्फबाट अध्यक्षज्यूको प्रतिवेदन ।
- २) आ.व.२०७२/०७३ को लेखापरीक्षकको प्रतिवेदन माथि छलफल गरी पारित गर्ने ।
- ३) आ.व.२०७३/०७४ को लागि लेखापरीक्षकको नियुक्ति र निजको पारिश्रमिक तोक्ने ।
- ४) वर्तमान संचालक समितिको राजिनामा र यसको पुनरुठान गर्ने सम्बन्धमा ।
- ५) वार्षिक साधारण सभाको निर्णय पुस्तिकामा हस्ताक्षर गर्न शेयरधनी र संचालकहरूको तर्फबाट १/१ जना प्रतिनिधि छनौट गर्ने ।
- ६) अन्य विविध ।

आज्ञाले,
मिलन मान महर्जन
कम्पनी सचिव

कीर्तिपुर नगरपालिका कार्यालयको

पुनः सिलबन्दी दरभाउपत्र आह्वान सम्बन्धी सूचना

(प्रथम पटक प्रकाशित मिति: २०७३/१२/११)

यस कीर्तिपुर नगरपालिकाको चालू आ.व. ०७३/०७४ को वार्षिक बजेट तथा कार्यक्रम अन्तर्गत स्वीकृत देहायको योजना ठेक्काद्वारा गर्नका लागि मिति २०७३/११/२० गते स्थानीय सहिद साप्ताहिक पत्रिकामा प्रकाशित सूचनानुसार मिति २०७३/१२/६ गते मध्याह्न १२:०० बजेभित्र कुनै पनि सिलबन्दी दरभाउपत्र दर्ता हुन नआएकोले ईच्छुक सम्बन्धित कार्यको अनुभवी, रजिष्टर्ड निर्माण व्यवसायीहरूबाट चालू आर्थिक वर्षका लागि नविकरण भएको इजाजत पत्र, स्थायी लेखा नम्बर दर्ता प्रमाण पत्र एवं मूल्य अभिवृद्धि कर दर्ता प्रमाण पत्र, व्यवसाय कर प्रमाण पत्र लगायत अन्य आवश्यक कागजातहरू समेत संलग्न गरी देहाय बमोजिम पुनः सिलबन्दी दरभाउपत्र पेश गर्नुहुन आह्वान गरिन्छ ।

- १) दरभाउपत्र फाराम खरीद गर्नेको लागि निर्माण व्यवसायी आफै वा अधिकृत वारेसनामा सहितको व्यक्ति उपस्थित हुनुपर्नेछ ।
- २) सिलबन्दी दरभाउपत्र निम्नानुसार मिति, समय र स्थानमा खरीद गरी दर्ता गरी सक्नुपर्नेछ । दर्ता भएका सिलबन्दी दरभाउपत्रहरू निजको वारेसको उपस्थितिमा नगरपालिका कार्यालयमा खोल्नेछ । निजहरू उपस्थित नभएमा पनि सिलबन्दी दरभाउपत्र खोल्न कुनै बाधा पर्नेछैन ।
- ३) तोकिएको मितिमा बिदा परेमा बिदाको भोलिपल्ट (कार्यालय खुलेको दिन) दरभाउपत्र फाराम खरीद गर्ने, पेश गर्ने तथा खोल्ने कार्य हुनेछ ।
- ४) सिलबन्दी दरभाउपत्र दाखिला गर्दा आफूले कबुल गरेको दर अंक र अक्षरमा स्पष्ट लेखी खासको बाहिरपट्टी कामको नाम लेखी प्रष्ट बुझिने छाप लगाई सिलबन्दी गरी दाखिला गर्नुपर्नेछ । अंक र अक्षरमा लेखिएको दररेट फरक पर्न गएमा अक्षरमा लेखिएको दरलाई मान्यता दिइनेछ ।
- ५) सिलबन्दी दरभाउपत्र साथ कबुल गरेको अंकको २.५ प्रतिशत (अठ्ठाई प्रतिशत) ले हुने रकम धरौटीको रुपमा नेपाल राष्ट्र बैंक थापाथलीमा रहेको यस नगरपालिकाको धरौटी खाता नं. १२०८७०३-००१-०३०-५२८ मा जम्मा गरेको सक्कल बैंक भौचर वा मान्यता प्राप्त बाणिज्य बैंकले जारी गरेको कम्तीमा ७५ दिन मान्य अवधि भएको बैंक जमानत (बैंक ग्यारेन्टी) संलग्न भएको हुनुपर्नेछ ।
- ६) दरभाउपत्रमा मूल्य अभिवृद्धि कर बाहेकको दररेटमा उल्लेख गर्नुपर्नेछ ।
- ७) दरभाउपत्र सम्बन्धी विस्तृत सूचना यस नगरपालिकाको सूचना पाटीमा ठाँस गरिएको छ ।
- ८) दरभाउपत्र सम्बन्धी अन्य कुनै पनि कुरा बुझ्नुपरेमा बिदाको दिन बाहेक कार्यालय समयमा योजना शाखा/खरिद ईकाई वा फो.नं. ८३३२२०५ मा सम्पर्क राख्न सकिनेछ ।
- ९) दरभाउपत्र स्वीकृत गर्ने, नगर्ने, आंशिक रुपमा स्वीकृत गर्ने सम्पूर्ण अधिकार यस नगरपालिका कार्यालयमा सुरक्षित रहनेछ ।
- १०) यसमा उल्लेख भए देखि बाहेकका कुराहरूको हकमा प्रचलित कानून अनुसार हुनेछ ।

तपसिल

सि. नं.	कामको विवरण	दरभाउपत्र खरिद गर्ने अन्तिम मिति, समय र स्थान	दरभाउपत्र पेश गर्ने अन्तिम मिति, समय र स्थान	दरभाउपत्र खोल्ने मिति, समय र स्थान	दरभाउपत्र फाराम खरिद मूल्य (पछि फिर्ता नहुने)
१.	सागल-सल्यानस्थान ओरालो सडक ढलान	प्रथम पटक प्रकाशित मितिले ७ औं दिन कीर्तिपुर नगरपालिका कार्यालय	८ औं दिन, दिनको १२:०० बजे सम्म कीर्तिपुर नगरपालिका कार्यालय	८ औं दिन, दिनको ५:०० बजे, नगरपालिका कार्यालय	३००।-

TEACHERS WANTED

Bagh Bhairab Boarding High School (BBBHS), the first private boarding school established in Kirtipur, an English medium school, is looking for competent & qualified teachers for following level and subjects:

S.No.	Level	Subject	No.	Minimum Qualification
1	Lower Secondary	Computer Science	1	Bachelor's Level
2		English	1	
3		EPH	1	
4		Mathematics	1	
5		Social Study	1	
6	Primary	English	1	Intermediate or 10+2 Level
7		Mathematics	1	
8		Social Study	1	
9		Science	1	
10	Pre-Primary	Grade Teacher	2	

Interested candidates may apply with a hand-written application, latest CV, Nepali citizenship and academic qualification certificates' photocopies at following address:

BAGH BHAIRAB BOARDING HIGH SCHOOL

Nayabazar, Panga Dobato, Kirtipur-17, Kathmandu

Ph.: 01-4330141

Email: baghbhairabbhs@gmail.com

कीर्तिपुर बहुउद्देश्यीयद्वारा रक्तदान सम्पन्न

कीर्तिपुर । कीर्तिपुर बहुउद्देश्यीय सहकारी संस्था लि.ले आफ्नो स्थापनाको १७ औं वर्षको उपलक्ष्यमा आयोजित रक्तदान कार्यक्रम चैत्र ५ गते शनिबार आफ्नै संस्थाको प्राङ्गणमा सम्पन्न गरेको छ ।

रक्तदान कार्यक्रममा पुर्ख २६ जना र महिला २१ जना गरी ४७ जनाले आफ्नो अमूल्य रक्त दान गरेको संस्थाले जनाएको छ ।

उक्त कार्यक्रममा सहभागी जनाइ रक्तदान गर्ने तथा कार्यक्रमलाई सफल बनाउने सम्पूर्ण संस्था एवं व्यक्तिहरूमा सहकारीको तर्फबाट अध्यक्षले धन्यवाद व्यक्त गरेको छ ।

कीर्तिपुर बहुउद्देश्यीय

सहकारी संस्था लिमिटेडले आफ्नो स्थापना कालदेखि सामाजिक दायित्व अन्तर्गत विविध सामाजिक कार्यहरू जनचेतना, महिला

शसक्तिकरण, रोजगारीमूलक तालिम जस्ता विविध कार्यक्रममा प्रत्यक्ष एवं अप्रत्यक्ष सहयोग एवं समन्वयसमेत गर्दै आइरहेको छ ।

भुईँस्याउको.....

दिलबहादुर महर्जनले सार्वजनिकरण गर्नुभएको थियो ।

त्यसक्रममा वहाँले नेपाले उद्योग कीर्तिपुरबाट उत्पादित याकेन सिरप स्वास्थ्यको लागि धेरै फाइदाजनक भएकोले सबैको हितमा उत्पादन गरी बजारमा ल्याएको बताउनुभयो ।

कार्यक्रममा याकोन सिरपका विशेषज्ञ डा. अतुल उपाध्यायले पावर प्वाइन्टबाट प्रस्तुत गरेका थिए ।

कार्यक्रममा पूर्व राज्यमन्त्री दिलीप महर्जन, सांसदद्वय श्याम श्रेष्ठ र राजन केसी, कीर्तिपुर नगरपालिकाका वरिष्ठ लेखा अधिकृत सानुबाबु परियार, कीर्तिपुर उपभोक्ता

सहकारी संस्थाका अध्यक्ष लक्ष्मीकुमार महर्जनलगायतले शुभकामना मन्तव्य राख्दै नेपाले उद्योगको उत्पादन याकोन सिरप स्वास्थ्यबर्धक खाद्यवस्तुलाई व्यापकता बनाउनुपर्ने बताउनु भयो ।

कार्यक्रममा संस्थाका निर्देशक तुलसीदास महर्जनले अतिथिलाई स्वागत गर्दै कार्यक्रमको औचित्यबारे प्रस्तुत पार्नुभएको थियो ।

भुईँस्याउ र त्यसबाट बनेको याकोन सिरपमा चिनीको मात्रा १ प्रतिशतमात्र रहेको गुणियो फल हो । फ्रक्टोओलिगोसा फ्राइड एक प्रकारको इन्जिन हो । जसले शरीरमा ग्लुकोज चिनीको मात्रा बढाउँदैन ।

नेमकिपालगायत.....

सिफारिस गरेको हो । साना दलको विरोधका बीच उपसमितिले यसलाई पारित गरेर समितिमा सिफारिस गरेको हो । यसलाई राज्य व्यवस्था समितिले पनि अनुमोदन गरेको छ । राष्ट्रिय दलको मान्यता प्राप्त गर्नको लागि तीन प्रतिशत थ्रेसहोल्ड र प्रत्यक्षमा एक सीट जिन्तुपर्ने प्रावधान राखिएको छ ।

राज्य व्यवस्था समिति र उपसमितिको बैठकमा पनि नेमकिपाले थ्रेसहोल्डको बन्दोबस्तबारे विरोध गर्‍यो ।

बैठकमा नेमकिपाका सांसद प्रेम सुवालले फरक मतसहितको आफ्नो दलको धारणा राखी विरोध गर्नुभयो ।

मुख किटाणुको घर: मुटुरोगदेखि क्यान्सरसम्म

पछिल्लो समयमा विश्वव्यापीरूपमा विकासक्रम तथा आर्थिक अवस्थाका कारण किटाणु, व्याक्टेरिया र भाइरसबाट लाग्ने सरुवा रोग घट्दै र जीवनयापनका कारण हुने नसर्ने रोगको मात्रा बढ्दै गएको छ ।

नसर्ने रोगको प्रमुख कारण नकारात्मक सोच, खानपान तथा व्यवहार परिवर्तन हो । तरकारी र अन्य उत्पादन बढाउनकालागि प्रयोग गरिने कीटनाशक औषधिले मानव स्वास्थ्यमा प्रतिकूल असर पारेको छ । कृषिको आधुनिकीकरणले रोगको मात्रा बढाउन मद्दत गरेको छ । केही वर्ष अघिसम्म अर्ग्यानिक खाना उत्पादन र निर्यातमा प्रख्यात नेपाली किसान अहिले बिस्तारै फास्टफुड र जङ्गलमा आर्कीषित हुँदै गएका छन् ।

रोगको संक्रमणको बढ्दो दरसँगै दन्त चिकित्साको महत्व पनि बढेको छ । पश्चिमा मुलुकमा मुख स्वस्थ राख्नुपर्छ भन्ने अभियान नै स्थापित भइसकेको छ । दाँतमा समस्या विभिन्न कारणले हुने गर्छ । कतिपयलाई मुख फोहोर भएकै कारण मुटुरोग लागेको पनि पाइएको छ । क्यान्सर रोगमध्ये ११ देखि १५ प्रतिशत मुखको क्यान्सर हुने गरेको पाइएको छ । यसको कारण मुख तथा दाँतलाई गरिने लापरवाही नै हो । नेपाली समाजमा मुखको स्वास्थ्यसम्बन्धी सूचना पाएर पनि सचेतना भने अपनाएको पाइँदैन । सूचना र सचेतना फरकफरक कुरा हुन् । बिहान र बेलुका खानापछि ब्रस गर्नाले मात्र पनि ३० प्रतिशत मुखको क्यान्सरबाट बच्न सकिन्छ भन्ने विभिन्न अनुसन्धानले देखाएको छ । यो सचेतना अपनाउन सिकाएनि धेरैको ज्यान जोगाउन सकिन्छ । सुपारी, गुठ्खा तथा सुर्ती सेवनले आजको भोलि नै समस्या देखिने होइन । यसले भविष्यमा जटिल रूप लिन सक्छ ।

मुख किटाणुको घर हो । त्यसैले समयसमयमा मुख तथा च्यालको परीक्षण गराउनु पर्छ । यसैले 'माउथ इज द मिरर अफ जनरल हेल्थ' पनि भनिन्छ । गिजामा रहेका किटाणु रगतमा पनि जाने भएकाले मुखबाट रोग चाँडै सन्ने सम्भावना बढी हुन्छ । ९० प्रतिशत सास गन्हाउने समस्या दाँतको कारण हुन्छ । सास गन्हाउन थालेमा दन्त परीक्षण

गर्नुपर्छ ।

मधुमेहको समस्या भएका मानिसमा गिजा सुनिने र दाँत छिटो हल्लिने गरेको पाइएको छ । छाला रोगीहरूमा पनि मुखभित्र दाग देखिन्छन् । त्यसैगरी पाठेघरको समस्याका भएका महिलाहरूमा मुखमा च्याल कम आउने हुन्छ । मधुमेह भएका बिरामीको दाँतलाई अडाएर राख्ने हड्डी कमजोर हुने हुँदा उनीहरूको दाँत छिटो फर्छ । त्यसकारण मधुमेहका बिरामीले दाँतको स्वास्थ्यमा विशेष ध्यान दिनुपर्छ । त्यसैगरी गर्भवती महिलाको मुख स्वस्थ हुनु जरुरी छ । यदि गर्भावस्थामा मुख स्वस्थ राख्न सकिएन भने बच्चा सानो जन्मिने हुन्छ ।

यसरी हेर्दा शरीरको एउटा भागमा समस्या देखिएमा त्यसले अन्य भागमा पनि असर पारिरहेको हुन्छ । मुख र दन्त स्वास्थ्य खर्चिलो पनि भएकाले समयमै विचार पुर्‍याउनु पर्छ । नेपालीहरूमा दाँत नदुख्दै वा प्वाल नपर्दै चिकित्सकोमा जाने चलन छैन । दन्त चिकित्सामा रोकथामले ठूलो महत्व राख्छ । सामान्य रोकथाम भनेको बिहान बेलुका खाना खाइसकेपछि दाँत माइनु हो ।

विश्व स्वास्थ्य संगठनको अध्ययन अनुसार, दिनको दुई पटक ब्रस गर्दा दाँतमा कीरा लाग्ने समस्या ५५ देखि ६० प्रतिशत कम हुन्छ । मुख तथा दाँतको समस्याले मृत्यु नहुने भएपनि यो रोग मृत्युको कारण बन्न सक्छ । ८० वर्ष कटेका वृद्धवृद्धाको २० वटा मात्र पनि दाँत जोगाउन सकेमा उनीहरूको जीवन लम्ब्याउन सकिन्छ भन्ने जापानी उखान छ । यो विज्ञानले पनि पुष्टि गरेको कुरा हो । मानिसमा जति थोरै दाँत भयो त्यति नै रोगको सम्भावना बढी हुन्छ । बुढेसकालमा लाग्ने रोग अल्जाइमरको कारणसमेत दाँत नहुने वा कम हुने गरेकोसमेत अध्ययनले देखाएको छ ।

बच्चाहरूको खानामा आजभोलि परिवर्तन आउन थालेको छ । उनीहरूको टिफिन बड्डामा बिस्कुट, चाउचाउ र जङ्गलमा राख्न थालिएको छ । एक अध्ययनले देखाए अनुसार, बच्चाहरू घरमा हुँदा उनीहरूको दाँत कीराले खाँदैन । तर स्कूल भर्ना भएपछि उनीहरूको दाँत

कीराले खान थाल्छ । नेपालकै सन्दर्भमा क्रा गर्दा भने अझै पनि भाडापखालाले अकालमा ज्यान गुमाउनु पर्ने अवस्थामा मुख तथा दन्त स्वास्थ्यले प्राथमिकता नपाउनु स्वभाविक नै हो ।

मानिस तनावमा बढी रहेकै कारण घुर्ने समस्या पनि बढ्न थालेको छ । विगत दश/बाह्र वर्षको मेरो अनुभवमा पहिला १० जनामध्ये एकजनामा घुर्ने समस्या थियो भने अहिले १० जनामध्ये ८ जनामा यो समस्या देखिन थालेको छ । त्यसमा पनि युवाहरूमा यो समस्या बढी देखिएको छ । तनावले गर्दा दाँत किट्ने र टाउको दुख्ने समस्या हुन्छ । तनावको सूचकको रूपमा दाँतलाई पनि हेर्न सकिन्छ । चुरोटले पनि पहिला फोक्सो र मुखमा नै असर गर्छ ।

नेपालीहरूको मुख पनि सानो हुँदै गएको छ । जसकाकारण दुधे दाँत निकाल्न पनि दन्त चिकित्सककोमा जानुपर्ने अवस्था छ । नेपालीको शरीर भन्दा मुख सानो हुने हुँदा दाँतको जगको आकार सानो हुन्छ, यसले गर्दा दाँत बाझोटिङ्गो आउन थाल्छ ।

अहिले समाजमा निकै देखिएको र धेरैले वास्ता नगरेको समस्यामा सास गनाउने समस्यालाई लिन सकिन्छ । आफ्नो सास गनाएको आफैँलाई थाहा हुँदैन । मुख स्वस्थ राख्न सक्थो भने ९० प्रतिशत सास गनाउने समस्या कम गर्न सकिन्छ । दाँतकै उपचारकालागि आजभोलि डेन्टल क्लिनिक पनि प्रसस्त खुलेका छन् । यसले गर्दा बिरामीमा कहाँ राम्रो उपचार हुन्छ भन्ने अन्यौल बढेर गएको छ । त्यसकारण आफूले सेवा लिने दन्त चिकित्सक नेपाल मेडिकल काउन्सिलमा दर्ता भएको छ कि छैन, जान्नु जरुरी हुन्छ । काउन्सिलमा दर्ता भएको चिकित्सकले दाँत बिगारेमा मुद्दा हाल्न पाइन्छ भने दर्ताबिनाका व्यक्तिले बिगारेमा क्षतिपूर्ति पाइँदैन । दन्त चिकित्सा महँगो भएकाकारण दुधे दाँत २ देखि ६ वर्षको उमेरमा एकपटक जाँचाउने गर्नुपर्छ । त्यसपछि दाँत साटिने ८/९ वर्ष र १७ वर्षको उमेरमा दाँतको परीक्षण गराउनु पर्छ । डा. सुशिल कोइराला, वरिष्ठ दन्तरोग विशेषज्ञ

- स्वास्थ्य खबरपत्रिका

Mt. Marigold School
Announces

New Admission for the Academic Session 2074 B.S

Mt. Marigold School

Kirtipur-9, Townplanning
Ph.no. 4336544, 9803892419
E-mail: mtmarigolds@gmail.com

LABORATORY BOARDING HIGH SCHOOL

Kirtipur, Kathmandu

A Full fledged English Medium School, a Pioneer in the field of modern education announces **New Admission** from **Play Group to Grade VIII** on merit basis for the academic session 2074.

Note:

1. Entrance Examination:
Chaitra 19th & 26th of Chaitra (Saturdays)
2. New Admission forms are available on all working days from school reception in between 10:00 am to 4:00 pm

Please Contact: 4330790/4331790

Email: ourlabschool@yahoo.com

